

לא:

עין משפט
גר מצודה

ב א מ"י פ"ו מהלכות
מעשה הקרצנות הל'
יח:

י ב מתי שס הלי יב:
יא ג מתי שס הלי יג:
יד ד מתי שס הלי יד:
טו ה מתי שס הלי טו:
טז ו מתי שס הלי טז:
יז ז מתי שס הלי יז:
יח ח מתי שס הלי יח:
יט ט מתי שס הלי יט:
כ י מתי שס הלי כ:

יח י מ"י פ"ה מלכות
 צ"ח המלכות הלכה יד:
 יח ב מ"ה פ"ה הלכה
 טו:
 ב י מ"ה פ"ה הלכה טו:
 כח ב מ"ה פ"ה הלכה יב:

שיימה מקובצת

ובית אצבעותיו [6] נמי בחוטא שחיטתו: [7] נמי בחוטא דרבהא תיבת חכמה במקח: [8] תנן הים עשור כך גרים ריש: [9] ב' במערב הככש אחר תיבת שלום: [10] מתוקן עליו להם: [11] א דרבה תיבת נעדרו [12] מקח: [13] תיבת מערכת כו' תיבת מרחית אצבעות מקח: [14] חכמה במכין על שולחן של משה: [15] את הבשר ומחממו וממחר לסרוח חמור:

פי' הרמ"ש

[illegible]

קרבנך תקריב מלח: לקרא
בשיראי או בהוצא דדו
פרץ דלעבד שלחטת של
מקלני אותן מיד המנחת
צ"ג כלים שהוציא מלשכת
מסדרין אותן על השולחן
הבשר והתבשיל.

לֹא הָיוּ כּוּפְתִין פֶּרֶק רִבְעִי תָמִיד

מִן אֲנֶשֶׁמוֹ. גַּב הָרֶאֶשׁ עַל גַּב שִׁסַּת יָדוֹ וְיָמָּה שְׁחִימָה שׁוֹנָה לְמַעְלָה:

והדבר נתון עליה. לנכות מקום השחיטה ויחזרו כבוד של מעלה: רמ"ז ש"י ימין בשמאלו ובית שדרו לחין. מקום שמש המפלט העור היה כלפי חת אל העם ומקום החתן כלפי המזלזל והכי שפיר למעט כדי שלא יראה החתן ומפרס ביחזא (דף סה:): מ"ח סליקא לרגל נהדי ישיא דליכא למי"ד הכס דרך נישותו היה קרב הראש והרגל ובי ידים ושני

החבר ורשתי כליה
בשמאלו ובית עורן
ובגרה החזה בימינו זה
בין שני אצבעותיו "ה"
ימין בימינו ושל שמאל
לחץ "הששי בקרבים
על גביון מלמעלה
בחביתים החשישי ביי
כבש ולמטה במערב
לחן ללשבת הגזית לקר
פ"ד ורגל העקדת יצו
כופתין את העלה מן
המקד חד אמר משום

^אמִשְׁוֹר דַּמְחָה בְּחוּמוֹ
^באֵיכָא בִּנְיִין דִּכְפַת
^גבְּהוֹצֵא דְדַהְבָּא ^דתַּנְנִין
שׁוֹלְחָנוֹת הָיוּ בְּמִקְדָּשׁ
הַמְּזֻבְחִים שְׁעָלֵיהֶם כִּי
^הבְּמַעֲרֵבָה שֶׁל כֶּבֶד אֱלֹהִים
כִּסֵּף עַל שֵׁשׁ נִתְּנָה
כִּסֵּף כְּלִי שֶׁחָדָשׁ ^ווְבֵאלֹהִים
פֶּתַח הַבַּיִת אֲחֵר
עַל שֶׁל כִּסֵּף נִתְּנָה ^זלְכָל
שֶׁל זָהָב בְּרִיצָאתוֹ ^חשִׁמְשׁוֹ
^טוְאַחַד שֶׁל זָהָב בְּפָנָיו
תְּמוּד מִכָּדִי ^יאֵין עֲנִינוֹתָיו
עֲבָדֵי דְרִישִׁי נִיעֲבוֹדוֹ
אֲמַר רַב חִינָנָא בְּשֵׁם
רַבִּי שְׁמוּאֵל בְּרַב יִצְחָק
שֶׁל שַׁחַר הָיָה נִשְׁחָט עַל־
מִנְאֵה הַיָּם מִלֵּיל אֲמֹר ^{יא}
^{יב}שְׁנֵים לְיוֹם כְּנֶגֶד הַיּוֹד
לְיוֹם כְּנֶגֶד הַיּוֹם אֲתָה
אֵלֶּא חֻבַּת הַיּוֹם כְּשֶׁדָּוִד
אֶחָד תַּעֲשֶׂה בִּבְךָ וְאֵין
בֵּין הָעֲרֻבִים הָרִי חֲתִי
מִה אֵין מְקִיִּם שְׁנֵי
כֶּרֶד תְּמוּדֵי שֶׁל שַׁחַח
צְפוֹנִית מַעֲרִבִית עַל־
הָעֲרֻבִים הָיָה נִשְׁחָט
עַל מִבְּעֵית שְׁנֵיהֶם
אֶלֶכְסַנְדְרוֹס מִקְדָּן אֵין

[illegible][illegible]

חשש שלמה על פי ה"ר א"ש (א) ג"ל שצ"ל וא"י מחזיקין דעתלים בשאר ה

מסורת הש"ס

(א) וזהו כד: יומא מה:
[מנחות י. א.] (ב) [מנחות
נב. א.] (ג) [שבת נד.
ד] שקלים פ"ו מ"ד,
(ה) [לדברי המפרש חשב
שלש ליטן, ו] [מנחות
טז: שקלים פ"ו מ"ד
ט"ז, א.] (ז) [ברכות כח.
ו] [פ"א, א.] (ח) [לעיל טז. שבת
קכ: וי"א, ט.] (ט) [צפונות
טערביית, י.] [יומא
סב:].



הנהלות תב"ח

(6) במו' אחד של שיש
ואחד של זכב על של שיש
טמטין
(3) מנרש ד"ה הו'
קבלה וזי' קלה הפ"ד
ואח"כ מ"ה החביתין
טמטין כ"ג: (3) ד"ה
מנרש וזי' מנרש על
כסס היה שמי וזי'
האכרס למנרש
בדירה ולכן טמטין:
(7) ד"ה ה' על שם וזי'
פחה היכל אחד של שיש
ואחד של זכב וזי':
של שיש ושטמטין הנכל:

תורה אור השלם

(א) ואמרת להם ה
האשה אשר תקרבו
לוי בבשים בני שנה
תמימים שנים ליום
עלה תמיד: [בבשר בת, ג]
(ב) את הקבש אחד
תעשה בבקר ואת
הקבש השני תעשה
בין הערבים:
[בבשר בת, ד]

רבינו גרשום

[במ] משום ביון
קדישם. כולל יפחורו
כולו. שרע עששין
בחליץ; המיון מוחל
החוקי העומד. שתי יד
מזין לנפשו כולו;
בסתתה בשיאיו אר
בדומה
וכסתתה כולו. למיד
משום ביון ליכא למיד
משום חוקי פנין איכא;
נחיתם חלם חסני
בכספיתם. עש סידורו כל
אחד אחת וקודם
השחן הפנים עם
הפנין שחן ובהכנין;
עש של זה בביציותו.
שעורו מוציאין אותו
שכתב האחרת לחלקו
כין הכתבים מנחין אותו
שם עש שיתחלק כולו;
מפני מורחיו.
אותו של כסף חוב
מנחין תחתה תחמסא
האברים ומפסין; שנים
ליום נדח השם.
נדח עמוד השדרה.

לכשיחזרו ויולידו או הם או אחיהם
ועל לשנות שם קרובים למוצא נראה
יורש קודם הקטורת הואיל וקרובים הם
בכבש ולא במזרחו שהרי בלכתם למוצא
להליך אברים למוצא ולדרוש במערכה
דרך מזרחית של כבש (א) שהרי כבש

מערב

מערב



לחמצת המנוחה ומכאן ומכאן תופס
המנוחה ח' אמות לכל ד' לאחר שכלה
כבש שח' הכבש ט"ו ו' והמנוחה ל"ב
מנח' ח' אמות לכל ד' ומקומו המעברה
במורה המנוחה אצל מזרחו של כבש
ורחב המעברה יח' תופס עד ח' ו'
המנוחה המעברה התפוח בחמצת המנוחה
מנח' א' אמה אומר ליתכנו למנוחה לזריק
האזרים למעברה לכך טחנים

האזרים נמערטו של כנע לפנות מקום
הליכתו: ומאזרחו. דכתיב על כל קרנך
מקריב מלח: ובאר לשיבת הגוים אלה
את שבע. ולאחר ק"ש שיקטירו את
הקטורת והכי נסח הדבר שימללו קודם
שיקטירו שום הקטר ועל קרנע לרמז
ימות: **בב'** תנא יד ורגל. יחד כעקודם
ילקח ט': חד אמר משום ביון קדישים
וחד אמר מפני שהוא מוהך בחוקי
העמים. כשמתקריבין וזה לעשרה
טובים הן כופמין אותו כי קרנע
תגלים יחד: ומאי בעייהו. צ"ל למר

ובין למר אסור לעשות: איכא בינייהו דכפתיה בשיראי. צמילת משום ציון קדשים ליכא משום חוקי העמים איכא: עשר שולחנות היו במקדש. צעורה ב'

שולחנות שהיו צאולם לא חשיב הכה
צדיק עשר אלא אותם שהיו צעורים: ח'
ש"י שיש בבית המסבחים. אלא הטבעות
צמון שפליהם מדיחין את הקרבנים
וב' נמנעין הכבש וב' צאולם כמננים
אלא פתח ההיכל אחד של (ז) כסף וא'
של זכב: כמנניהו. כמנגיעין לפתח
מניחין אותם עליו ועומדין ב' לפוש:
וע' ש"י זהב בציציתו. וס' היה מונח
על שיקטירו הפסירין כך מפרש במנחות
בפרק שמי הלחם (ד' טז): ששפלין
בקדש וא' מורדין. כגון כמניסתם
מניחין על של (ז) כסף וכמנגיע צהיב
(ט) על של משה שהיה מנחה זכב הרי
עליה ולא מורדין לפיכך ציטאמו מניחו
על כלי של זכב ועשר שולחנות הרי
עדיין צהיב ששעה שלמה והא' דלא
חשבינהו הכא דלא חשיב אלא
אותן שמניחים עליהם וצאוקן של
שלמה לא היו מסדרין כדאמרין
במנחות פרק שמי הלחם (ד' טז). עשר
ושלמות שעה שלמה ולא היו מסדרים

אלא על של משה כו': מפני שמרתיח¹⁹.
להתעפס: שנים ליום נגד היום. נגד
היום כלומר כל יום ויום תקריבו
צד תמיד של שחר הזה נשחט על
שני שניה. כדפרישית במתמיתין כזה:

ויהי. עק דרש לקשור שמקוריו: א"ב דכפתי
שטוס דכפתי בהולא דהבא ליכא מוטו מיין קדש
יחד אכל ממדון ומוספין סהמיס הוסיס אכריס
סעלני וז' אחר: ועל שד כפף כלי שרת. שרת.
השולחן סכיל וגמ"ד אסיין דוס שנת אחר אסיין
לשולחן סכ קפף: פסני שררתה ומוסס א
שרת דבריי. מוטו איליני כמס סעסל סכ וז'
מן

הכל

